

at der, da den for Rønne Kjøbstad i Aaret 1872 stadfæstede Skattevedtægt i indeværende Aar skulde revideres, fra Byraadet fremkom Begjæring om, at Revisionen maatte benyttes til at forhøje Skatterne for de faste Eiendomme med ca. 50 pCt. af Hensyn til, at Grund- og Huskatten ikke længere staar i et passende Forhold til Formue- og Leiligheds-skatten;

at der i Anledning af Revisionen af Aarhus Kjøbstads Skattevedtægt i indeværende Aar er fremkommen Begjæring om en Forhøjelse af Grundskatten af Kjøbstadens Markjorder, samt

at der for Eiden foreligger Ministeriet til Stabskættelse en af Byraadet i Ringkjøbing affattet revideret Skattevedtægt, i hvilken det foreslaas, at Aaaret 1867—76 lægges til Grund for den fremtidige Skatteberegning.

Efter Fremkomsten af det foreliggende Lovforslag er der hertil indkommet Andragende fra Byraadene i Helsingør og Nyborg Kjøbstæder om, at de for disse Byer stadfæstede Skattevedtagter, der vare bestemte til at træde i Kraft den 1ste Januar 1878, først maa blive gjældende fra 1ste Januar 1879, hvilke Andragender af Hensyn til det her omhandlede Lovforslag af Ministeriet ere bevilgede. Endelig skal man endnu bemærke, at der fra Hobro Byraad, der for Eiden er beskæftiget med at affatte den foreskrevne Skattevedtægt for Kjøbstaden, foreligger Ministeriet en Forespørgsel, om det anses nødvendigt, at Aaaret 1853—62, uanset at dette Aaar nu ligger saa langt tilbage i Eiden, fastholdes, eller om det maatte anses tilstedeligt at vælge det seneste Aaar til den i Loven af 11te Februar 1863 § 11 ommeldte Beregning, hvorved Byraadet formener, at der vilde opnaas et med Lovens Hensigt mere stemmende og i og for sig retfærdigere Resultat; Besvarelsen af denne Forespørgsel har Ministeriet udsat, idet man har anset det rettest at afvente det foreliggende Lovforslags Skjæbne.

I Fortsættelse af denne Skrivelse har Ministeren senere meddeelt en Afskrift af en fra Borgmesteren i Nykjøbing paa Sjælland modtagen Erklæring, hvori Byraadet i den nævnte By slutter sig til Lovforslagets Indhold.

Udvalget finder i disse Oplysninger Bekræftelse paa, at Byraadene i adskillige Kjøbstæder ønske en Revision af de i Lovforslaget nævnte Bestemmelser i Loven af 11te Februar 1863, og man skal heller ikke benegte, at Hensynet saavel til den stærke Udvikling, flere af Kjøbstæderne, siden denne Lov udkom, ere undergaaede, som til den i samme Tid betydelig forøgede Skattebyrde kunde tale for, at en saadan Revision fandt Sted. Men nærværende Lovforslag tilfredsstiller ikke et saadant Øiemed. Den første Del af Forslaget lægger et fra Loven af 11te Februar 1863 høist forskjelligt Grundlag for fremtidig Udbredelse af de faste Skatter i de Byer, i hvilke den i Loven omhandlede Beskatningsvedtægt endnu ikke er tilveiebragt, uden at Lovforslaget ledsages af nogen som helst Oplysning om, at et retfærdigt Hensyn til Grundeiere i de nævnte Byer derigjennem er tilstrækkelig iagttaget. Thi vel kan det siges, at der ikke bliver paalagt disse Grundeiere højere faste Skatter end Gjennemsnitsbetsbet af, hvad de have udbet i de sidste 10 Aar før Vedtægtens Affattelse; men naar disse Grundeiere ved Eiendomshandeler og Byggeforetagender hidtil med Rette have kunnet tage i Betragtning, at de efter de ældre mere vilkaarlige Regler hidtil paalignede faste Skatter, naar Vedtægten endelig blev affattet, vilde gaa betydelig ned, da er det vel begrundet, at man kræver en omhyggelig Undersøgelse af, i hvilket Omfang det vilde være rigtigt at fravige de i bemeldte Lov fastsatte Bestemmelser, saa meget mere som det neppe tør antages, at de nuværende økonomiske Forhold stille Grundeierne i Byerne særlig gunstigere end de øvrige Borgere. Den her fremsatte Indvending imod første Del af Lovforslaget vil ligeledes delvis kunne gøres gjældende imod Reglen i dets anden og sidste Del, forsaavidt denne bliver bragt i Anvendelse.

Derhos bør det neppe overses, at man ved Lovforslaget vilde skabe en høist forskjellig Norm for Udbredelsen af de faste Skatter i de forskjellige Byer udover den Forskjellighed, der allerede maa være til Stede som Følge af lokale Forhold, ligesom der kunde være Byer, som paa Grund af de senere Aars Fremgang havde Trang til at faae Forandring i den omhandlede Retning, uden at disse vilde have Nytte af Loven, fordi deres Beskatningsvedtagter vare affattede i de første Aar efter 1863.

Man har saaledes ikke kunnet tilraade at fremme Lovforslaget, men maa være af den Ansættelse, at saafremt der er tilstrækkelig Grund til at foretage Forandringer i de her omhandlede Lovbestemmelser, dette da maa foregaa ved en almindelig Revision af disse Bestemmelser med de Formaal for Die, at Forandringen i lige Grad kan paa nærmere fastsatte Betingelser finde Anvendelse paa alle Byer efter deres nuværende Udviklingsstrøm og øvrige Forhold uden som i Lovforslaget at bestemmes af det høist vilkaarlige og tilfældige Hensyn til, hvor lang Tid de paagjældende Byer have brugt for